

Van beleidsplan naar actie- en jaarplannen (deel 2)

Het beleidsplan 2022-2027 moet omgezet worden in concrete actie- en jaarplannen. Eric en Regina Schalkwijk hebben het beleidsplan bestudeerd en hebben suggesties gedaan voor concrete actieplannen die door de parochies kunnen worden aangepast en opgenomen in een jaarkalender. Wij behandelen in dit artikel de suggesties voor de liturgie en vullen die aan met eigen ideeën. De pastoors beschikken over het volledige document.

In het beleidsplan staat er dat de eucharistieviering een zorgvuldige voorbereiding verdient waarbij er voldoende aandacht is voor esthetische en muzikale aspecten van de viering. Het spreekt voor zichzelf dat iedere parochie een liturgiegroep heeft die onder leiding van de pastoor of diens vervanger staat. Waar dit ontbreekt zal de actie moeten zijn om onmiddellijk een liturgiegroep te installeren. Aangezien de liturgie veel aspecten heeft, zal er een goede coördinatie moeten zijn tussen de verschillende groepen die meewerken aan de vieringen. Zo zal tijdig afstemming moeten zijn met de schoonmaakgroep, de versiergroep, misdienaars en acolieten, de organist en andere musici, de dansgroep, de lectoren en de dienstleiders, de kosters, de technici voor geluid, licht en live streaming. Een goede voorbereiding en ver vooruit plannen is absoluut noodzakelijk.

Verder stelt het beleidsplan dat de medewerkers in de liturgie worden gevormd en getraind om actief en dynamisch betrokken te zijn bij de voorbereiding en in de viering zelf. Vorming betreft de hele persoon d.w.z. attitude, mentaliteit, persoonlijkheid, kennis van de liturgie en de bijbel, spiritualiteit. De training richt zich meer op de technische kanten zoals leesvaardigheid, muzikale vaardigheden, artistieke vaardigheden zoals bloemschikken en andere decoraties. Uiteraard zal het pastoraal centrum vanuit het bisdom een 'liturgieschool' moeten beginnen zoals dat elders in het Caribisch gebied gebruikelijk is, maar er kan al veel actie in de parochie zelf ondernomen worden. Zo zou de priester bij de maandelijkse liturgievergadering een halfuurtje kunnen besteden aan vorming en instructie. Liturgiegroepen kunnen zelf vormings- en trainingsdagen organiseren en jaarlijks op retraite gaan. Er kunnen workshops worden gehouden over leestechneken, vergadertechneken, bloemschikken, zangoefeningen e.d. Er is altijd meer talent in de parochie dan men denkt. Tegenwoordig zijn er ook trainingen en vormingscursussen online beschikbaar.

Het beleidsplan vraagt ook aandacht voor

de ongebruikte creatieve mogelijkheden op het gebied van zang, dans en muziek, die de liturgie kunnen verlevendigen zonder dat die een profaan karakter krijgt. Een actie op langere termijn is om onze kinderen op de School voor Jong Talent in te schrijven waar ze op alle drie gebieden worden gevormd en ook nog liefde voor liturgie krijgen aangereikt. Er is echter zoveel moois in de plaatselijke cultuur van de mensen dat wij onbenut laten. Zo staan wij allemaal in bewondering te kijken bij liturgische dansen van onze marron en inheemse broeders en zusters in de processie bij de intrede, of wanneer het lectionarium plechtig naar voren wordt gedragen of de offerande. Op langere termijn kunnen we werken aan het vormen van een combo, een koor of praise team dat het Surinaams of Caribisch levensgevoel tot uitdrukking brengt maar op korte termijn kunnen wij er werk van maken om de onbekende liederen uit Jubilate aan te leren en voor de dienst de stemmen flink te oefenen. De menselijke stem is het mooiste instrument en iedereen kan leren met handgeklap de liederen te begeleiden. Er moet uiteraard een zangleider zijn die de toon en de maat aangeeft. Het is goed dat naast de lector er een geschikte cantor is in de viering. De taak van een cantor is om de zang te leiden. De dienstleider zou tegelijk ook cantor kunnen zijn. Hoewel in de eucharistieviering de samenzang voorkeur verdient, zijn er verborgen talentvolle zangers en zangeressen die graag eens solo of een duet bij de offerande of bij de communie willen zingen. De piki en troki stijl die we bij de creoolse en marrongroepen tegenkomen mogen zeker niet vergeten worden in de zoektocht naar eigen Surinaamse liturgie.

De aankleding en de versiering van de kerk

VASTENACTIE 2023

Een kerk voor Koina

Langs de Afobakaweg in het district Brokopondo ligt het dorp Koina. Al zeker 10 tot 15 jaren komen de katholieke gelovigen die langs de Afobakaweg wonen daar samen om in de gemeenschapszaal ter plekke vieringen te houden. In deze gemeenschapszaal komen diverse groepen samen voor allerlei activiteiten. De gelovigen hebben daarom graag een eigen plek waar zij samen kunnen komen voor de eredienst. Een plek die gewijd is, een sacrale plek, een eigen kerk. Pater Kenneth Vigelandzoon is de pastoor van dit gebied en samen met de gemeenschap hebben zij het inmiddels zo ver gekregen dat hen een plek is toegewezen waar de kerk kan worden gebouwd.

u kunt uw gifte storten op een van de rekeningen hieronder bij De Surinaamse Bank:

SRD: RK BISDOM ONDERSTEUNINGSFONDS - 64 95 338

USD: RK BISDOM - 04 37 867

EUR: RK BISDOM - 04 51 622

Doe mee met de Vastenactie en steun de geloofsgemeenschap van Koina in het bouwen van hun eigen kerk!

mag zeker niet onderschat worden. Er mag gerust met meer creativiteit aan de schikking van de bloemen gewerkt worden. Iedere liturgische tijd heeft zijn eigen kleuren en dynamiek. Dat kan mooi tot uitdrukking gebracht worden in de aankleding van de kerk. We kunnen ieder jaar dezelfde adventskrans, kerststal of paaskaars neerzetten of we kunnen deze afstemmen op de actualiteit of thema van de viering. Er zijn genoeg modisten en modeontwerpers in de parochies die meer zorg en aandacht kunnen besteden aan de kleding van de priesters, diakens, lectoren, cantoren, misdienaars en acolieten. Zij kunnen ook banieren ontwerpen die bij de lessenaar of het altaar gebruikt kunnen worden, de liturgische tijd aangeven of het thema van het evangelie uitbeelden.

Tenslotte zal de priester of degene die de preek verzorgt zich goed moeten voorbereiden. De algemene kritiek is dat de preken lang en saai zijn en weinig inhoud hebben. De voorganger zal de bescheidenheid moeten opbrengen om feedback te vragen en zich blijven te vormen in de voordrachtskunst.

Mededelingen Bisdom

Nieuwe fase voor de School voor Jong Talent

Vertrek Albert en Louna

Lieve mensen. Het moment is gekomen om afscheid te nemen van Suriname. Op 5 mei 2009 kwam ik aan op Zanderij voor een jaar. Het zijn er 14 geworden.

Pater Kross had mij gevraagd om hulp. We hadden nooit gedacht wat dit teweeg zou brengen. Ik kwam voor één jaar naar Suriname maar besloot langer te blijven uit liefde voor het land en het Bisdom en om een blijvende structuur op te bouwen die kan zorgen voor de aanvoer van deskundige muzikale jonge mensen voor muziek & liturgie op de lange termijn. Dit leidde onder meer tot de Kathedrale Koorschool, tot het vestigen van het Conservatorium en de School voor Jong Talent.

Toespraak Mgr. De Bekker bij de officiële start van de Kathedrale Koorschool 16 oktober 2009 Ons Erf

De School voor Jong Talent, waar de Kathedrale Koorschool nu ook onder valt, is een enorm succes. Nu volgen ruim 350 kinderen drie tot vijf keer per week muziek-, dans of sportles op één van de drie scholen van de SJTS, als onderdeel van hun schoolprogramma. Er is een geweldig team van leerkrachten, docenten en personeel die het talentgericht onderwijs uitdragen. De scholen vallen onder een aparte stichting SJTS voor talentgericht onderwijs met een bevlogen bestuur. De Stichting is erkend door het MinOWC en geniet alom respect. De Bisschop heeft Ons Erf aan de school toegewezen als groei- en ontwikkellocatie. Hier moeten de komende jaren méér klaslokalen en sportfaciliteiten vrijkomen. Het leerlingenaantal van de SJTS groeit jaarlijks. De school mocht vorig jaar de Europese Award van de REMA ontvangen voor Europees educatief project van het jaar samen met het orkest Holland Baroque. Ook participeert de school sinds dit jaar in de landelijke jeugdathletiekwedstrijden. Het talent van de kinderen krijgt kans.

Op 15 oktober 2011 trouwde ik voor de kerk met Louna in de Kathedraal en we zijn gezegend met drie dochters. Al deze afgelopen jaren mochten Louna en ik samen werken met de prachtige Surinaamse jeugd en heel veel fijne mensen. Ik heb Suriname leren kennen en leren beminnen. Het is een jonge natie met een enorme hartelijkheid en talent.

Met het bereiken van mijn zestigste jaardag en al deze mijlpalen is het tijd voor de volgende fase: het opbouwen van een steunstichting in Nederland en het intensiveren van de internationale samenwerking. Met pijn in ons hart vertrekken wij naar Nederland om deze fase in te zetten. Het is een logische stap in het proces. In Nederland wachten veel vrienden en familieleden op ons, maar wij zullen altijd aan Suriname verbonden blijven. Bovendien blijf ik bestuurslid van de SJTS om de school te blijven volgen, ondersteunen in Nederland als ambassadeur en trekker voor samenwerking te fungeren.

Louna en ik willen u allen graag bedanken voor uw enthousiasme en vertrouwen. We vragen u om met net zoveel enthousiasme en vertrouwen het team van de SJTS te ondersteunen om de school naar nog grotere hoogte te brengen. We weten dat het moeilijke tijden zijn, maar de SJTS zal blijven groeien voor onze jeugd en de toekomst.

Op Zondag 14 mei om 10.00 uur staan Louna en ik voor het laatst met het Kathedrale Jeugdkoor in de Kathedrale Basiliek. Wij hopen u allen daar te zien!

Gods rijkste zegen voor u en geheel Suriname.
GRANTANGI!!!

Albert en Louna, Soso Lobi

Lof ter ere van Zalige Petrus Donders
met aanbidding van het Heilig Sacrament

Donderdag 30 maart 2023

Kathedrale Basiliek

Aanvang 18.00 u.

U bent van harte welkom

YOUTH OF CHRIST BAND
Presents
I.v.m. ons 50-jarig bestaan
Y.O.C Sportdag
@Mgr. aloysius zichem sportcomplex

Datum: Zaterdag 15 april 2023

Inloop: 09:00u-09:45u

Tijd: 10:00u - 17:00u

Inschrijven: 3 febr. - 31 maart

Takken van sport:

- Voetbal
- Slagbal
- Estafette

Registratie per parochie:

2 begeleiders
15 deelnemers

+597 829-8554/
+597 872-5522

Rondom het altaar

Een expositie over het liturgisch vaatwerk: de prachtige voorwerpen die worden gebruikt tijdens de eredienst in de kerk

VERLENGD TOT 9 APRIL 2023

Bisschopshuis / Kerkelijk Museum, Henck Arronstraat 12

Dinsdag t/m vrijdag van 9 - 12 u. en zondag van 10 - 12 u.

Voor groepen (ook buiten openingstijden), bel/app: 8664623

Toegang: vrijwillige bijdrage / www.rondomhetaltaar.com

HIER ZOU UW ADVERTENTIE KUNNEN STAAN

Wilt u via Omhoog adverteren?
Stuur ons dan een mailtje
en wij sturen u een brochure:

omhoog@bisdomparamaribo.org
omhoog@gmail.com

Wilt u graag Omhoog elke week blijven ontvangen?

Help ons en doneer!

Uw bijdrage kunt u storten op rek.nr.
10.35.169 t.n.v. R.K. Bisdom
met vermelding: DONATIE OMHOOG

Onze hartelijke dank aan degenen die
reeds bijdragen.

Elke bijdrage is van harte welkom!

Commentaar op de Lezingen van de 5e zondag van de Veertigdagentijd (Jaar A)

Achtergrond van de eerste lezing (Ezechiël 37: 12-14)

In de tijd van de Babylonische ballingschap, toen de Joden als een verslagen, overwonnen volk alles verloren hadden, alles van waarde geplunderd en geroofd was door de Babylonische legers, die hen in ballingschap naar een leven van armoede en ellende hadden gebracht, toen leek het bestaan uitzichtloos. Er leek geen toekomst meer te zijn, geen zicht meer op leven. Maar juist toen heeft God de stem van Zijn profeet Ezechiël doen weerklinken. Ja, aan de ene kant liet God door Ezechiël de Joden de waarheid zien dat zij door hun ontrouw aan God, en aan Zijn waarden en normen, deze catastrofe zelf over zich gebracht hadden. Maar tegelijkertijd sprak God door Ezechiël ook over Zijn barmhartigheid: Hij zal vergeven en het leven nieuw maken. Een krachtig visioen weerklinkt en spreekt over graven die geopend zullen worden, over verrijzenis en over nieuw leven. Het is de kracht van Gods Geest die dit zal volbrengen.

Eerste lezing: Ezechiël 37: 12-14

Zo spreekt God de Heer: "Ik ga uw graven openen; in massa's zal Ik u uit uw graven wegvoeren en u brengen naar de grond van Israël. En wanneer Ik dan uw graven geopend heb en u in massa's zal hebben weggevoerd uit uw graven, zult gij weten dat Ik de Heer ben. Mijn geest zal Ik over u uitstorten en gij zult leven; Ik zal u vestigen op uw eigen grond en gij zult weten dat Ik de Heer ben: Wat Ik zeg, dat volbreng Ik!" Zo luidt de godsspraak van de Heer.

Tussenzang: Psalm 130

Refrein: DE HEER IS STEEDS BARMHARTIG, ZIJN GENADE ONBEPERKT.

1. Uit de diepte roep ik, Heer, luister naar mijn stem.
Wil aandachtig horen naar mijn smeekgebed.
2. Als Gij zonden blijft gedenken, Heer, wie houdt dan stand?
Maar bij U vind ik vergeving, daarom zoekt mijn hart naar U.
3. Op de Heer stel ik mijn hoop, op Zijn Woord vertrouw ik.
Gretig zie ik naar Hem uit, meer dan wachters naar de ochtend.

Achtergrond van de tweede lezing (Romeinen 8: 8-11)

In de veertigdagentijd denken wij na over wat het betekent echt met Christus verbonden te zijn. Door het doopsel, dat wij met Pasen zullen hernieuwen, zijn wij voor altijd met Christus verbonden, die de Heer is van leven en verrijzenis. Hij schenkt ons in het doopsel de Heilige Geest. En de Geest is de kracht van het leven, van de schepping en de eeuwige toekomst. "Als de Geest van God in u woont", zegt Paulus, daarbij verwijzend naar de diepe betekenis van het doopsel, "dan zal Hij die Christus Jezus van de doden heeft doen opstaan, ook uw sterfelijk lichaam eenmaal levend maken door de kracht van zijn Geest, die in u verblijft. Deze woorden bereiden ons innerlijk voor op het verhaal van de opwekking van Lazarus en Jezus die tot ons zegt: "Ik ben de verrijzenis en het leven. Wie in Mij gelooft, zal leven, ook al is hij gestorven".

Tweede lezing: Romeinen 8: 8-11

Broeders en zusters, zij die zelfzuchtig leven, kunnen God niet behagen. Maar uw bestaan wordt niet beheerst door de zelfgenoegzaamheid, maar door de Geest, omdat de Geest van God in u woont. Zou iemand de Geest van Christus niet hebben, dan behoort hij Hem niet toe. Als Christus in u is, blijft wel uw lichaam door de zonde de dood gewijd, maar uw geest lééft, En als de Geest van God die Jezus van de doden heeft opgewekt, in u woont, zal Hij die Christus Jezus van de doden heeft doen opstaan, ook uw sterfelijk lichaam eenmaal levend maken door de kracht van zijn Geest, die in u verblijft.

Achtergrond van de evangelielezing: (Johannes 11: 1-45)

Dit grote verhaal van hoofdstuk 11 van het Johannesevangelie leidt ons binnen in wat het geloof in Jezus ten diepste betekent. Het verbindt ons voor eeuwig met Hem die al vóór alle tijden in de heerlijkheid van de Vader was en die mensgeworden is, om door de kracht van de wegschenkende, goddelijke liefde de machten van het duister, van dood en zonde te overwinnen. Het geloof verbindt ons met de Zoon, die in het duister van dit bestaan als een Licht tot ons gezonden is. Hij tilt ons boven het direct zichtbare en doet ons iets zien van een voller leven, iets waarvan de verrijzenis van Pasen als een eerste topje van de ijsberg van de nieuwe schepping is.

Evangelie: Johannes 11: 1-45

In die tijd was er iemand ziek, een zekere Lazarus uit Betanië, het dorp van Maria en haar zuster Marta. Maria was de vrouw die de Heer met geurige olie had gezalfd en zijn voeten met haar haren had afgedroogd. De zieke Lazarus was haar broer. De zusters van Lazarus stuurden Jezus de boodschap: "Heer, hij die Gij liefhebt, is ziek". Toen Jezus dit hoorde, zei Hij: "Deze ziekte voert niet tot de dood, maar is om Gods glorie, opdat de Zoon Gods er door verheerlijkt moge worden". Jezus hield veel van Marta, haar zuster en Lazarus. Toen Hij dan ook hoorde dat Lazarus ziek was, bleef Hij weliswaar nog twee dagen ter plaatse, maar daarna zei Hij tot zijn leerlingen: "Laat ons weer naar Judea gaan". De leerlingen zeiden: "Rabbi, nog pas probeerden de Joden U te stenigen en gaat Gij er nu weer heen?" Jezus antwoordde: "Heeft de dag geen twaalf uren? Overdag kan iemand gaan zonder zich te stoten, omdat hij het licht van deze wereld ziet. Maar gaat iemand 's nachts dan stoot hij zich, omdat het licht niet in hem is". Zo sprak Hij. En Hij voegde er aan toe: "Onze vriend Lazarus is ingeslapen, maar Ik ga er heen om

hem te wekken". Zijn leerlingen merkten op: "Heer, als hij slaapt, zal hij beter worden". Jezus had echter van zijn dood gesproken, terwijl zij meenden dat Hij over de rust van de slaap sprak. Daarom zei Jezus hun toen ronduit: "Lazarus is gestorven, en omwille van u verheug Ik Mij dat Ik er niet was, opdat gij moogt geloven. Maar laat ons naar hem toegaan". Toen zei Tomas, bijgenaamd Didymus, tot zijn medeleerlingen: "Laten ook wij gaan om met Hem te sterven". Bij zijn aankomst bevond Jezus dat Lazarus al vier dagen in het graf lag. Betanië nu was dichtbij Jeruzalem, op een afstand van ongeveer drie kilometer. Vele Joden waren dan ook naar Marta en Maria gekomen om hen te troosten over het verlies van hun broer. Zodra Marta hoorde dat Jezus op komst was, ging zij Hem tegemoet; Maria echter bleef thuis. Marta zei tot Jezus: "Heer, als Gij hier waart geweest, zou mijn broer niet gestorven zijn. Maar zelfs nu weet ik dat wat Gij ook aan God vraagt, God het U zal geven". Jezus zei tot haar: "Uw broer zal verrijzen". Marta antwoordde: "Ik weet dat hij zal verrijzen bij de verrijzenis op de laatste dag". Jezus zei haar: "Ik ben de verrijzenis en het leven. Wie in Mij gelooft, zal leven, ook al is hij gestorven, en ieder die leeft in geloof aan Mij, zal in eeuwigheid niet sterven. Geloof gij dit?" Zij zei tot Hem: "Ja, Heer, ik geloof vast dat Gij de Messias zijt, de Zoon Gods, die in de wereld komt". Na deze woorden ging zij haar zuster Maria roepen en zei zachtjes: "De Meester is er en vraagt naar je". Zodra Maria dit hoorde, stond zij vlug op en ging naar Hem toe. Jezus was nog niet in het dorp aangekomen, maar bevond zich nog op de plaats waar Marta Hem ontmoet had. Toen de Joden die met Maria in huis waren om haar te troosten, haar plotseling zagen opstaan en weggaan, volgden zij haar in de mening dat zij naar het graf ging om daar te wenen. Toen Maria op de plaats kwam waar Jezus zich bevond, viel zij Hem te voet zodra zij Hem zag en zei: "Heer, als Gij hier waart geweest zou mijn broer niet gestorven zijn". Toen Jezus haar zag wenen, en eveneens de Joden die met haar waren meegekomen, doorliep Hem een huivering en diep ontroerd sprak Jezus: "Waar hebt gij hem neergelegd?" Zij zeiden Hem: "Kom en zie, Heer". Jezus begon te wenen, zodat de Joden zeiden: "Zie eens hoe Hij van hem hield". Maar sommigen onder hen zeiden: "Kon Hij, die de ogen van een blinde opende, ook niet maken dat deze niet stierf?" Bij het graf gekomen overviel Jezus opnieuw een huivering. Het was een rotsgraf en er lag een steen voor. Jezus zei: "Neemt de steen weg". Marta, de zuster van de gestorvene, zei Hem: "Hij riekt al, want het is reeds de vierde dag. Jezus gaf haar ten antwoord: "Zei Ik u niet, dat als gij gelooft ge Gods heerlijkheid zult zien?" Toen namen ze de steen weg. Jezus sloeg de ogen ten hemel en sprak: "Vader, Ik dank U dat Gij Mij verhoord hebt. Ik wist wel, dat Gij Mij altijd verhoort, maar omwille van het volk rondom Mij heb Ik dit gezegd, opdat zij mogen geloven, dat Gij Mij gezonden hebt". Na deze woorden riep Hij met luide stem: "Lazarus, kom naar buiten!" De gestorvene kwam naar buiten, voeten en handen met zwachtels gebonden en met een zweetdoek om zijn gezicht. Jezus beval hun: "Maakt hem los en laat hem gaan". Vele Joden, die naar Maria waren gekomen en zagen wat Hij gedaan had, geloofden in Hem.

Vervolg op pagina 4

Commentaar op de Lezingen van de 5e zondag van de Veertigdagentijd (Jaar A)

Overweging door pater Esteban Kross:

Marta en Maria kunnen in eerste instantie niet verder kijken dan het graf, dan die onomkeerbare realiteit van de dood. Het sterven van hun broer zal hun ongetwijfeld in grote moeilijkheden hebben gebracht. Twee jonge ongetrouwde vrouwen, nu zonder de bescherming van hun broer, zonder inkomen: hoe moet dat verder? De ramp die hen getroffen heeft, roept veel ontroering en meeleven op in hun omgeving: veel mensen zijn gekomen om hun te troosten. Die mensen zijn getuige van het grote verdriet dat Jezus raakt wanneer Hij bij Lazarus' graf aankomt. Jezus had weliswaar vier dagen tevoren, toen Hij de boodschap over Lazarus' dood had gekregen tot de leerlingen gezegd: "'Onze vriend Lazarus is ingeslapen, maar Ik ga er heen om hem te wekken. Lazarus is gestorven, en omwille van jullie verheug Ik Mij dat Ik er niet was, opdat jullie mogen geloven". Maar nu bij dat graf aangekomen, wordt Jezus toch aangegrepen door de situatie omdat Hij van Lazarus hield. Nu zal het erop aankomen of wat Hij toen had aangekondigd, ook zal gebeuren. Voor de gehele mensheid geldt dat de dood het leven bedreigt. Maar de krachten van de dood kunnen vaak ook de verkondiging van het evangelie en het geloof in de aanwezigheid van God in de wereld bedreigen.

Er was een lange discussie voorafgegaan aan Jezus' besluit om naar Judea te gaan. De leerlingen hadden Hem ten zeerste afgeraden naar Judea te reizen omdat Jezus' leven op het spel stond. Het ging om meer dan alleen Lazarus en het verdriet van de zussen. Dit verhaal is een voorbereiding op het sterven van Jezus zelf: hoe zullen Zijn woorden stand houden als ook Hij om het leven wordt gebracht? De eerste leerlingen grepen na Pasen en na hun ervaringen met de verrezen Heer terug op de woorden die Hij daar te Betanië tot Marta gesproken had: "Ik ben de verrijzenis en het leven". Na Pasen zal dat heel anders gaan klinken dan op het moment zelf toen Hij deze woorden uitsprak. Nadrukkelijk zegt de evangelist daarom dat het graf van Lazarus een rotsgraf was. Hier zit een diepere boodschap achter: wat Jezus hier zal doen, zal rechtstreeks te maken hebben met het geheim van Zijn eigen kruisdood, Zijn verrijzenis uit een rotsgraf en onze verbondenheid met Hem door het geloof.

In haar verdriet wordt Marta door Jezus aangesproken op haar geloof: "Je broer zal verrijzen." Ze antwoordt: "Ja dat weet ik, bij de verrijzenis op de laatste dag." In groot verdriet of zware, verpletterende tegenslagen lijkt het geloof vaak iets zwaks, misschien iets voor later, voor het einde der tijden. Ik kan het me goed voorstellen dat een mens die altijd gelovig is geweest en die op een zekere dag getroffen wordt door een tragisch sterfgeval, of door een slopende ziekte, of andere rampen, zich afvraagt: "Waarom heb ik altijd zo trouw geloofd: wat helpt het me nu? Wat heb ik er aan gehad?" Het is de vraag die enkelen daar te Betanië bijna sarcastisch uitspraken: "Kon Hij, die de ogen van een blinde opende, ook niet maken dat deze niet stierf?".

Maar Jezus wijst een andere weg die misschien voor buitenstaanders minder populair is, maar die uiteindelijk de bron van het werkelijke geluk betekent. Op de eerste plaats toont Hij

hoezeer God van mensen houdt: Jezus weent bij de aanblik van het graf waarin Zijn goede vriend ligt. Het zijn de tranen van God: God is altijd bewogen bij het zien van het lijden van de mensen. God sprak dat ook uit tegen Mozes op de berg Horeb bij het brandend braambos: "Ik heb de ellende van Mijn volk in Egypte gezien, hun jammerklachten om hun onderdrukkers gehoord. Ja, Ik ken hun lijden. Ik daal af om Mijn volk te bevrijden uit de macht van Egypte" (Ex. 3:7-8). Jezus' tranen bij het zien van het graf van Lazarus zeggen tot ons dat de Heer niet wil dat de weg van zovele mensen tot verdriet, ontredde, lijden en dood zal leiden.

Jezus voert daarop een gesprek met Martha en Maria over leven en geloven. Wat is leven? Wat betekent geloven? Jezus deelt met hen het geloof dat het leven niet voorbij is bij verdriet en dat hun leven niet onmogelijk is geworden, maar dat een andere bron wordt aangeboord. Geloof is niet hetzelfde als het met het verstand aannemen dat God bestaat. Nee, geloof is het besef van de aanwezigheid van Gods kracht in ons bestaan.

Lazarus was al vier dagen dood toen Jezus daar aankwam en toch komt Jezus niet te laat. Toen niet, en ook nu niet. God heeft Zijn eigen tijd en Zijn eigen redenen om de dingen te doen zoals God die doet. Hij laat soms dingen toe die op dat moment heel ingrijpend en moeilijk te begrijpen zijn voor ons mensen, en die ons leven, onze gewone routine en onze zekerheden, ingrijpend overhoop gooien. Hoe zwaar deze gebeurtenissen op dat moment ook zijn, ze brengen ons wel tot een dieper inzicht in wat het leven is. Het leven vindt zijn kracht slechts in waarachtige liefde, in authentieke verbondenheid: verbondenheid met God die de bron is van het leven. Maar ook verbondenheid met de mensen om ons heen en met de natuur. Jezus wilt door de tegenslagen en pijnlijke gebeurtenissen in het leven van Martha en Maria, hun brengen tot de kracht van Gods verborgen aanwezigheid: "Zei Ik u niet, dat als gij gelooft ge Gods heerlijkheid zult zien?". Het geloof en het besef dat God er is en er altijd zal zijn, geeft een ander perspectief op wat het leven is. En dat andere perspectief vindt heel z'n focus in Jezus: "Ik ben het leven en de verrijzenis. Wie in Mij gelooft, zal leven, ook al is hij gestorven".

Geloof en leven. Daar gaat het deze zondag om. En daarom plaatst de Kerk naast dit evangelie als eerste lezing woorden uit een andere intense crisis in de geschiedenis van

Israël. In de zesde eeuw vóór Christus werd Israël verwoest, geplunderd en veroverd door de machtige legers van de Babyloniërs. Die hadden het grootste deel van de Israëlsche bevolking weggevoerd in ballingschap naar Babylonië, waar zij een ellendig bestaan leden van armoede en uitzichtloze problemen. Maar in het diepst van die ellende heeft God door de woorden van de profeet Ezechiël het einde van de ballingschap aangekondigd: "Dit zegt God de Heer: Mijn volk, Ik zal jullie graven openen, Ik laat jullie uit jullie graven komen en Ik zal jullie naar het land van Israël terugbrengen. Jullie zijn Mijn volk, en jullie zullen beseffen dat Ik de Heer ben. Ik zal jullie Mijn adem geven, zodat jullie weer tot leven komen". Deze belofte geeft hoop. Ook al zien we het einde van die ballingschap nog niet. Het belang van die belofte is niet een vrome gedachte voor de toekomst, nee, de belofte van Gods verborgen aanwezigheid verandert de ballingschap nu al, nu we er nog midden in zitten. De belofte verandert ons perspectief nu.

Dat gebeurt ook bij de zussen van Lazarus. Marta spreekt haar geloof uit dat haar broer zal verrijzen op de jongste dag. Maar Jezus zegt tot haar: "Ik ben de verrijzenis!" Hij trekt de toekomst naar vandaag. Dit betekent dat ons leven vandaag, hier en nu, verandert door de belofte van het leven in verbondenheid met God. Ook wij zullen de kracht zien van God aanwezigheid wanneer wij ons losmaken van de gerichtheid op onszelf, en gaan nadenken wat de liefde van ons vraagt. Dat besef is leven. Beseffen dat alles met alles verbonden is. Beseffen dat de Heilige Geest die ons met het doopsel gegeven is, en dat wij met Pasen vernieuwen, ons met alles verbindt. De kracht van de Geest verbindt ons met Jezus en de hemelse Vader, maar verbindt ons ook met het leven zelf, dat wil zeggen: met de liefde die ons kracht geeft, en die ons over die horizon van de dood heen tilt. Hoe? Omdat het geloof ons reeds nu laat delen in het leven van God zelf, die de diepste realiteit is van liefde.

Het zál Pasen worden. Al lijken tegenslagen en verdriet, lijden, armoede of eenzaamheid, en de zorgen van mensen in de wereld ons te houden bij het graf van Lazarus, wij vertrouwen op de stem van Jezus. Waar die stem weerklinkt, komt er leven. En waar die stem beantwoord wordt in geloof, daar worden wij verbonden door de Geest met de bron van het leven. Daarom vertrouwen wij ons toe aan die stem, die ook hier en nu tot ons zegt: "Als je maar blijft geloven, zul je Gods heerlijkheid zien!". Amen.

...JOZEF, VOORAFBEELDING VAN JEZUS...

In het Oude Testament komen wij verhalen tegen die een nauw verband hebben met het Nieuw testament, als het ware een voorafbeelding zijn. Zo heb ik in Omhoog van 5 Maart geschreven over “HET OFFER VAN ISAAC” in Gn. 22/1-15 en in Omhoog van 12 Maart over de “DE BRONZEN (koperen) SLAG” zoals beschreven in het Evangelie van Johannes 3/1-15, het gesprek van Nicodemus met Jezus. Vandaag wil ik een parallel maken met Jozef, de 12e zoon van Jakob en Jezus.

A= Jozef is de 12e en de meest geliefde zoon van Jakob en Rachel. Zijn levensverhaal vinden wij in het Boek Genesis vanaf het 30e tot en met het 50e hoofdstuk. De diepere bedoeling van dit verhaal is om het Joodse volk in Egypte groot te laten worden en te redden van de ondergang in Israël. Jozef betekent “Moge God geven”. De verhalen laten zien hoe God in de gewone loop der gebeurtenissen aanwezig is en zelfs de slechte plannen van de mensen –zoals het verkopen van hun broer Jozef voor 20 zilverlingen- gebruikt om Zijn heilsplan uit te voeren. A1= Ook Jezus zal zijn volk redden van de ondergang. De betekenis van de naam Jezus is “Moge God redden”, en Hij doet Zijn naam eer aan, want Hij zal de Redder van het Volk worden, het volk van het Nieuwe Testament.

B= Jozef was de meest geliefde zoon, de welbeminde zoon van zijn vader Jakob. Hij hield veel meer van Jozef dan al zijn ander 11 zonen samen. Hier wordt Jakob al met de naam ISRAËL aangeduid. Deze naam kreeg hij toen hij eens in de nacht had gevochten met Yahwe en had gewonnen. Uw naam zal voortaan ISRAËL zijn, want gij hebt met Yahwe gevochten en gewonnen (Lees dit verhaal in Gn. 32/vanaf vers 23 – einde)

B1= Ook Jezus is de Welbeminde Zoon van God de vader. Dit lezen we in Mc. 1/11... “Gij zijt Mijn welbeminde Zoon, mijn veelgeliefde. In U heb Ik mijn welbehagen”, bij de Doop van Jezus in de Jordaan! Ook komen we dit tegen in Mt. 17/1-9 bij de gedaanteverandering op de berg Thabor... “Dit is Mijn Zoon, Mijn welbeminde, in wie Ik mijn behagen heb gesteld: Luistert naar Hem!...”

C= Jozef wordt verkocht voor 20 sikkil zilver...: Toen Midjanietische kooplieden langs kwamen trokken de broers Jozef uit de put van Dotan en verkochten hem voor 20 sikkil zilverlingen aan de Ismaëlieten en die voerden hem naar Egypte.

C1= Ook Jezus werd verkocht voor 30 zilverlingen... “Hierop ging één van de twaalf, Judas Iskariot geheten, naar de Hogepriester en zei: Wat willen jullie mij geven als ik Hem jullie in handen zal uitleveren? Zij kwamen overeen hem dertig zilverlingen te betalen. Van toen af aan zocht hij naar een gunstige

gelegenheid om Hem over te leveren.”

D= Vader Jakob stuurde zijn geliefde zoon Jozef naar Dotan waar zijn zonen de schapen aan het hoeden waren om te zien hoe het met ze ging en nieuws uit te wisselen. Maar toen de broers Jozef zagen aankomen maakten ze boze plannen om hem te doden. Uiteindelijk was het Ruben die hen kon overtuigen om onze bloedeigen broer niet te doden en onze handen niet met bloed te bezoedelen en stelde voor om hem in een put te gooien, met de bedoeling hem bij gelegenheid te bevrijden. (Joost van den Vondel heeft hierover een heel lang toneelstuk geschreven “JOZEF IN DOTAN”!) Hij droeg het mooiste kledingstuk dat Jakob voor hem had laten maken. Ze trokken hem dat uit en drenkten het in bloed van een lammetje om zo Vader ervan te overtuigen dat Jozef verscheurd was door een wild beest. (Gn. 37/31-33.)

D1= Ook het kledingstuk van Jezus zou doordrenkt worden met bloed, maar dan Zijn eigen bloed. Zo lezen we in Lc. 22/44... “Aan doodsangst ten prooi bad Hij met nog meer aandrang. Zijn zweet werd tot dikke druppels bloed, die Zijn kledingstuk doordrenkten.... Verder lezen we in Joh. 19/ 1-4...” Toen liet Pilatus Jezus geselen. Het bloed doordrenkte Zijn kleren. Ook vlochten ze een doornenkroon en het bloed droop omlaag op zijn gewaad.

E= Jozef wordt uit jaloezie verkocht, verraden en overgeleverd aan vreemdelingen en zo voor de verre toekomst heil te brengen voor zijn volk, het Joodse volk. Uit het slechte wat zijn broers hebben gedaan heeft God het goede voortgebracht.

E1= Ook Jezus is uit haat en afgunst aan een vreemde – de Romein, Pontius Pilatus- overgeleverd maar tot heil van vele volkeren. Pontius Pilatus wordt onder dwang gezet om het vonnis van Jezus te ondertekenen.

F= Jozef wordt door zijn wijsheid, het uitleggen van dromen en zijn rechtschapenheid tot onderkoning van Egypte benoemd!

F1= Jezus zegt tot Pilatus:... Koning ben Ik, daartoe ben ik in de wereld gekomen. Maar mijn koninkrijk is niet van deze wereld... (Joh. 18/33-38)

Zo werd Jozef een Redder voor het Joodse volk, door onderkoning te worden in Egypte, zoals Jezus dat werd voor de totale mensheid. Koning van het Heelal.

Pater M. Noordermeer

Overweging Familienieuws 9 febr. 2020

Mt.5, 13-16 – (Zout der aarde, licht van de wereld)

Als geboren onderwijzer bracht Jezus zijn boodschappen heel vaak in gelijkenissen. Hij begreep als geen ander dat wij het geleerde dan makkelijker onthouden, makkelijker bevatten. Om daarna vaak de lessen te herhalen, om het geleerde te laten bezinken, wat de Meester ook deed. Zout kende iedereen, ook toen, en ook toen werd het gebruikt om voeding te conserveren, te vrijwaren van bederf. Gezouten vis, bijv. Of gezouten groenten. Jullie zijn het zout der aarde, zegt Jezus aan zijn gehoor. Jullie horen als volgelingen van Mij te zorgen voor conservering, ervoor te zorgen dat door jullie handel en wandel er geen bederf optreedt. En dat hoeven we niet alleen te doen, dat zout der aarde zijn, want door gebed tot onze Heer en Heiland worden wij geschraagd en geholpen om het goede te blijven doen. Om zout te blijven zijn. Want wat doe je met zout dat z'n kracht verliest, dat geen zout meer is? Juist, ja, je gooit het weg en het wordt vertrapt door mensen. Dat is wat de Messias van ons verwacht: dat wij het zout der aarde zijn, de wereld behoeden voor het kwaad, voor de zonde, voor bederf.

Net als licht van de wereld, weer zo'n vergelijking met een verschijnsel dat we

allemaal kennen. Licht gebruik je om de duisternis te verdrijven, om de duisternis te verlichten, zodat je kan zien waar je naar toe gaat, wat er in je omgeving geparkeerd staat, zodat je je nek niet breekt, daar is licht voor. Zonder licht zie je de gevaren niet die je omringen, die je kwaad kunnen doen, die je kunnen beschadigen! Een brandende kaars of een kokolamp zet je ook niet onder een emmer of onder een waskom, maar zet je op een verhoging, op een standaard, zodat het licht overal kan schijnen en de omgeving verlichten. ‘Zo moet ook uw licht stralen voor het oog van de mensen, opdat zij uw goede werken zien en uw Vader verheerlijken die in de hemel is.’ Het gaat niet om ons, wij zijn de uitvoerders, wij laten het licht zien in het goede en edele dat wij doen om alzo de Vader te verheerlijken van wie het allemaal afkomstig is. Laat je licht stralen, laat zien uit welk hout je gesneden bent, laat zien wie je volgt en wie je Heer en Heiland is, dat is wat Jezus bedoelt. De vrucht van de Geest, of het licht van de Geest, kan je ook zeggen, dat is liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, vriendelijkheid, goedheid, trouw, zelfbeheersing. Laat je licht schijnen en verdrijf daarmee de duisternis!

Henri Bettencourt

...BUURVROUW EN JOOSJE...

B.= Hallo Joosje, a son faya!

J.= Buurvrouw, hoe gaat het?

B.= Mi de. 't Is warm, baya, straks gaat het regenen, 't is wel droge tijd.

J.= Maar de natuur is in de war.

B.= Vroeger, rond 15 Augustus werd er gezegd; "Vandaag of morgen begint de droge tijd, maar dat is nu niet meer zo!

J.= De natuur is in de war maar ze voegen er direct aan toe dat wij zelf de schuldigen zijn. Wij brengen de natuur in de war.

B.= Joo, de NPS, mijn vroegere partij is uit de regering getreden zegt men. Maar wat dat betekent, weet ik niet hoor. Maar die partij is niet meer zoals vroeger, met onze Jopie!

J.= Weet je wat ik zo vreemd vind van die mensen van onze 'krutu-oso'? Ze zijn allemaal zo koloniaal gekleed, ze vallen echt op... mooi pak... stropdas... gouden manchetknopen... en maar zweten in die pakken en de airco's maar hoog draaien en veel stroom verbruiken!

B.= Ja Joosje als ik Tante Marie zie: ze is altijd zo somber gekleed, zwarte kleding vaak 'deux-pièces... nooit eens een leuke fleurige, gekleurde jurk! Zij is dacht ik van onderwijs. Dat heeft ze schijnbaar zelf ook genoten.

J.= Maar ze is nu geen minister meer, want ze zit ook bij de NPS.

B.= Ook al die anderen, -het zijn bijna allemaal heren- hebben mooie kostuums laten maken!

J.= Konfektie-pakken noemen ze dat.

B.= Ai... Soms zelfs drie-delig. Met stropdassen en gouden manchetknopen. Ma ala brenki sani... a no gowtu!

J.= Ay... so a de! Ze geven zo af op dat vroegere kolonialisme maar ze kleden zich nog steeds als kolonialen. Dat hoort bij hun status, zeggen ze.

B.= Om het geld hoeven ze het niet te laten want ze krijgen een vorstelijk salaris van bijna 60.000 SRD. En dan nog toelage, vervoer... representatiekosten.... etc...

J.= En dan die stropdas! Een koloniale erfenis! Kenneth, je weet wel de zoon van die nicht van mij van haar vroegere buurvrouw zegt: Zo oud als ik ben, 33 jaar, ik heb nog nooit een stropdas gedragen. Dat past helemaal niet bij onze cultuur en in ons klimaat! * Mamafowru nanga pikinfowru, e srep na srefi woron...

B.= Mi kan memre mi ete tak' Emile Wijntuin nanga Eddy Bruma go na krutu-oso ini wan afro-impie.... Maar het was koud, want alle airco's moesten het koud maken zoals in Blanda voor al die anderen die in prachtig koloniaal kostuum waren gekomen..., Wijntuin, na amra-basi fu wi krut'oso, stelde voor om die airco's uit te doen om geld uit te sparen. Maar, nee hoor! Ze begrepen de les niet die Emile en Eddy wilden geven.

Ze waren gehecht aan hun pakken, anders konden ze niet opvallen!

J.= Die President van ons die woont helemaal op plantage Lelidorp. Elke morgen moet hij naar de stad komen en elke dag rijden die auto's 4 keer heen en weer. Natuurlijk hoeft hij niet met een pl-bus te gaan naar zijn werk in de stad, maar het kost wel heel veel benzine want er gaan twee politiemotoren voorop.. dan volgen 5 zwarte auto's en weer twee motoren om af te sluiten. En die zwarte auto's zuipen benzine. Het zou goedkoper zijn als hij een paar kamers huurt bij Torarica, of dat ze een klein huisje bouwen vlakbij het kabinet van de president, helemaal aangepast aan zijn wensen en van die van de First-Lady, natuurlijk.

B.= Joosje, y'ab' leti. Dat is goedkoper, want wij moeten het toch maar betalen. Hij denkt daar niet aan en ook de minister van Geldzaken niet. Hij heeft geen geld voor alle belangrijke zaken zoals medicijnen, Esterstichting, leningen af betalen... te veel ambtenaren... corruptie... Joosje, er gaan veel dingen verkeerd in ons land alleen omdat er geen geld is, of verkeerd terecht komt, of... men heeft het verkeerd uitgegeven.

J.= Joosje, ik heb begrepen dat ze weer een plundering gaan organiseren op 24 Maart; ALLES PLAT! Rotsooi... organiseren!!!

B.= Daarom kondigen ze dat zo vroeg aan dan kunnen ze het nu beter organiseren dan de vorige keer al die plunder activiteiten. Ze zeggen dat ze van hun land houden en daarom gaan ze alles "plat" leggen. Het zijn allemaal zgn. wijsneuzen. Ze brengen juist het land achteruit. Als ze van hun land hielden zouden ze moeten zeggen: "ALLEMAAL AAN HET WERK !!!" Geld verdienen! Zo help je Suriname vooruit!

J.= Buurvrouw, y'ab' leti, yere! Het zijn dwazen, ze willen iets organiseren tegen iets maar dat alleen maar erger wordt. In plaats van te zeggen allemaal aan het werk, alles moet goed functioneren doen ze als dwazen: ALLES PLAT! Dan zijn ze trots als hun namen met foto in de kranten komen. Maar het geeft het tegenovergestelde als resultaat. Ba suku, Ba feni. Ba tyari...**

B.= Joosje, ik moet gaan. Tan bun yere.... Te tra lesi baka.... Ik zal Tante Melie vragen om ook te komen.

J.= Buurvrouw, ik ga Kenneth vragen of hij ons de volgende keer bij Tante Mely kan droppen als hij naar school gaat de 'Universiteijd' van de Kom.. Wij gaan haar verrassen en wij gaan bij haar op visite! Kenneth gaat je bellen.. Doeiiiiiiiiiiii

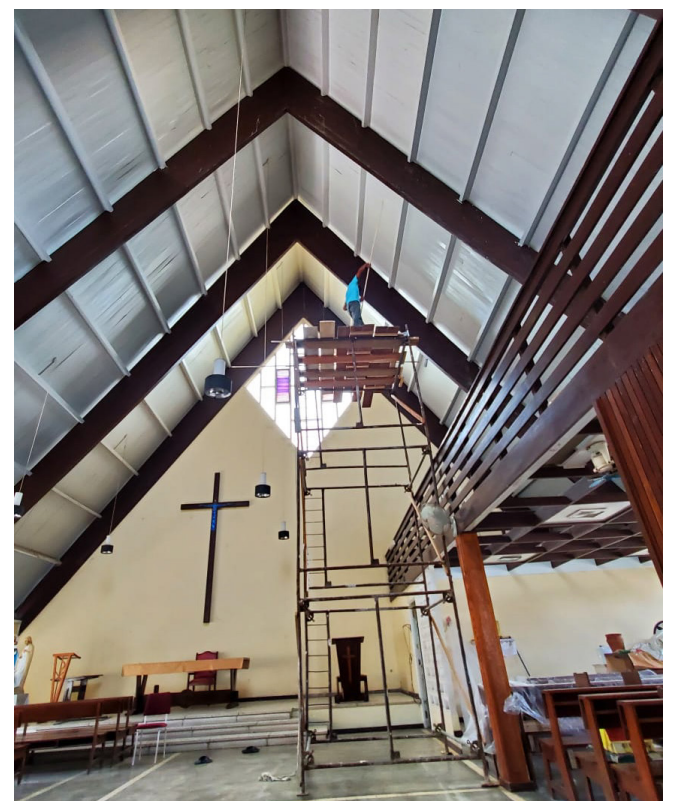
**** Men moet niet altijd zonder reden andere mensen nadoen**

**** wie domme dingen doet, zal zich moeten verantwoorden....**

(of; Wie zijn billen brandt, moet op de blaren zitten)

M. Noordermeer.

Het proces van het schilderen van het interieur van de sint Jozefkerk is bijna voltooid:

Uitnodiging Singineti

NO FREDE, YESUS DÉ

Op vrijdag 7 april 2023 organiseert de Liturgiegroep van de Heilige Familie parochie traditiegetrouw een singineti.

Plaats: De parochiezaal van de Heilige Familie
Tijd: 19.00u – 21.00u
Datum: 7 april 2023 (Goede Vrijdag)

Een ieder is van harte welkom
Namens de singinetigroep van de Heilige Familieparochie